

Ladja Dlouhý a Lukáš Křížek:

Divadlo Nahod' je pro své členy rodinou. Už deset let

Začalo to před deseti lety jako školní projekt. Po deseti letech má Divadlo Nahod' početný herecký ansámbl a velkou zásobu her. Na uplynulé desetiletí na prknech, která znamenají svět, vzpomínali princípal souboru Ladja Dlouhý a herec a začínající scénárista Lukáš Křížek.

Napadlo Vás na začátku Divadla Nahod', že bude fungovat deset let a budete v něm stále aktivní?

Ladja: Určitě mě to nenapadlo. Nahod' se zakládalo jako školní divadlo, takže na začátku ani nebyl předpoklad, že bychom to táhli nějak dál. Pak se objevily děti, které ve škole skončily, ale chtěly dál působit v divadle, a tak jsme se teprve postupně transformovali i do divadla mimoškolního.

Lukáš: Vlétl jsem do toho tehdy po hlavě, protože mě to prostě chytl. Nelze říct, že by mě něco napadlo. Divadlo se stalo mým životem, mým oborem i mou rodinou.

Víte, kolik her nazkoušelo a představilo Divadlo Nahod' za svou existenci?

Lukáš: Je to nějakých patnáct her, ale s tím, co se už připravuje, tak by to bylo asi...

Ladja: Já to vím přesně. I se školními hrami je to osmnáct, dalších pět jsme připravili ve spojitosti se základní uměleckou školou a nejméně pět šest dalších je rozpracovaných.

Byly to hlavně autorské hry?

Lukáš: Víceméně. Měli jsme i nějaké hry převzaté a více či méně upravené. Většinu her napsal sám Láďa, teď už se do toho zapojuji i já.

Ladja: To je největší bolest amatérských divadel. Poplatky za scénář a nastudování a poplatky za představení jsou pro nás příliš velké až nedostupné. Takže jsem vlastně nucený psát své hry.

Představujete si při psaní hry jednotlivé herce a myslíte na složení souboru?

Ladja: Určitě. To je nezbytné. Je pro mě jednodušší psát hercům role do pusy. Je to pak snazší také při zkouš-

Jak často se schází Divadlo Nahod'?

Lukáš: Prakticky každý den v týdnu. Jsme rozdělení podle věku i her, takže každý den se tady někdo schází na zkoušky. My, kteří studujeme nebo pracujeme, pak máme víkendy.

PŘECE JEN MÁM V ANSÁMBLU MLADÉ LIDI A JÁ JSEM STAREJ DĚDEK, TAKŽE JE LEPŠÍ SE DOMLUVIT S NIMI, CO BY CHTĚLI HRÁT.

kách, neboť už mám představu, co zvládnou zahrát.

Je to pravda? Jsou divadelní role psané hercům do pusy?

Lukáš: No jo, jsou. Když jsem třeba po čtyřech pěti letech dostal roli, tak už jsem věděl, že by ji ani nemohl hrát nikdo jiný, protože je psaná na mě.

Probíráte s jednotlivými herci jejich role? A prozradíte jim, že píšete novou hru?

Ladja: Ne, ne. Napišu to a o případných změnách se bavíme až během zkoušek. Ale jinak herci ví, na které hře pracuji. Přece jen mám v ansámblu mladé lidi a já jsem starý dědek, takže je lepší se domluvit s nimi, co by chtěli hrát. Oni mi vlastně zadávají, o čem mám psát hry.

Jak dlouho trvá nastudovat hru v Divadle Nahod'?

Ladja: Jak kterou, záleží na hře i ansámblu. Samozřejmě se u mladých nadšenců nejvíce potýkáme se spolehlivostí, takže většinou se zkoušení prodlužuje. Někdy i déle, než je zdrávo.

Kdybyste měli určit hru, která za těch 10 let byla nejlepší či pro vás nejoblíbenější...

Ladja: Největší práce je s malými dětmi, proto si budu nejmíli vážit těch nejmenších, děti ve čtvrté páté třídě, s nimiž jsme nastudovali Ferdu Mravence nebo Fimfárum. Dostat z dětí hodinovou hru s písničkami byl obrovský výkon.

Lukáš: Musím zmínit Husary, protože to byla srdeční záležitost. Ale pro mě osobně je úplně nejsilnější hra Jako noc a den o maďarském herci Bélovi Lugosim. Ten text je silný a herecky nejnáročnější, proto to nemůže hrát nikdo jiný než náš princípal.

A co nové hry?

Ladja: Teď píšeme s Lukášem společně, takže teď jsme se hodně hnuli. Stěžejní práce je nyní na Lukášovi, protože jemu to pomůže i do školy. Na začátku jsme si řekli, co od hry chceme a kam by měla směřovat. Myslím si, že to bude něco nového, co jsme ještě nedělali a co nás posune zase dál.

Zabýváte se spíše komediemi, nebo tragickými příběhy?

Ladja: Nejezdíme na divadelní přehlídky. Mnoho amatérských divadel dělá přímo hry pro poroty. My chceme hrát pro diváky, a tak se především věnujeme komediím. Přece jen naši diváci se jdou zasmát. Vážná hra je spíše taková třeshnička, která má vypíchnout herecké výkony. Navíc jsme veselé kopy, takže budeme stále hlavně u komedií. Ovšem čím dál více herců si žádá vážné role.

Nakolik se vlastně proměnil soubor za daných deset let?

Lukáš: Několik let se snažím udělat soupis her a lidí, kteří jsou spojeni s Divadlem Nahod'. Zatím to nejsem schopný dopsat, protože se nám herci dost točí, ale vytvořilo se pevné jádro nějakých šesti sedmi lidí, kteří už jsou v divadle déle než tři čtyři roky. Jinak v současnosti působí v divadle třicet lidí včetně vedení souboru.

Ladja: To je strašně moc. Zkuste potom každého uspokojit rolí... Proto děláme tolik her. Problémem je fluktuace herců a také stále se měnící rozvrhy na středních školách, které nám každý rok zasahují do zkoušek.

Lukáš: A do toho ještě situace, že nemáme skoro žádné kluky. Je zábava hledat hry nebo vymýšlet jejich úpravu, aby to vyšlo. I když situace se už trochu zlepšila, ale stále je nás méně než třetina.

Kompletní rozhovor najdete na stránkách echomutov.cz.